

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa stanovuje Colný kódex Spoločenstva (modernizovaný Colný kódex)“

KOM(2005) 608, konečné znenie – 2005/0246 (COD)

(2006/C 309/05)

Rada sa 17. januára 2006 rozhodla podľa článku 95 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom stanovisko k navrhovanej téme.

Odborná sekcia pre jednotný trh, výrobu a spotrebu poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 31. mája 2006 Spravodajcom bol pán BURANI.

Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal na svojom 428. plenárnom zasadnutí 5. a 6. júla 2006 (schôdza z 5. júla 2006) 152 hlasmi za, 1 hlasom proti, pričom sa 3 hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Úvod: Hlavné zásady nového Colného kódexu

1.1 Jedným z bodov programu Spoločenstva „Colníctvo 2007“, ktorý Rada prijala v roku 2002, bola úplná revízia súčasného Colného kódexu Spoločenstva (nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92), ktorý kvôli vývoju trhov a rozvoju informačných technológií, kvôli prijatiu rôznych zmlúv a najmä v dôsledku postupného rozširovania Únie už nie je aktuálny.

1.2 Bol preto navrhnutý podstatne modernizovaný Colný kódex, keďže v súčasnosti ešte stále platný starý Colný kódex „nedrží krok s výraznými zmenami týkajúcimi sa prostredia, v ktorom sa uskutočňuje zahraničný obchod, (...) či s meniacim sa zameraním práce colníc.“ Predkladaný návrh je v súlade s politikou Spoločenstva, najmä so zásadami jednotného trhu a ochrany spotrebiteľov, ako aj s Lisabonskou stratégiou. Tvoria základ ďalších opatrení na zjednodušenie colných režimov a postupov a úpravy pravidiel týkajúcich sa spoločných noriem pre systémy informačných technológií jednotlivých členských štátov.

1.2.1 Tento balík opatrení umožňuje, podľa názoru Komisie, zohľadnenie usmernení Rady týkajúcich sa iniciatívy „e-Governement“, ako aj realizáciu iniciatívy „lepšia tvorba právnych predpisov“ a dosiahnutie celého radu konkrétnych cieľov, napríklad zvýšenie bezpečnosti na vonkajších hraniciach, znižovanie rizika podvodov a silnejšie prepojenie s inými oblasťami politiky Spoločenstva, najmä s daňovníctvom.

1.3 Nový Colný kódex bol vypracovaný v súlade s Lisabonskou stratégiou, ktorá sa zameriava na zatraktívnenie Európy pre investície a zamestnanosť. Okrem toho je v súlade s návrhom Komisie o vytváraní jednoduchého pracovného prostredia bez dokumentov v papierovej forme, ktorý Rada schválila v decembri 2003. Toto poverenie Radou je okrem toho zohľadnené aj v paralelnom návrhu rozhodnutia o colnom a obchodnom prostredí bez dokumentov v papierovej forme (KOM(2005) 609 z 30. novembra 2005), ku ktorému sa EHSV vyjadril v samostatnom stanovisku.

1.4 Zmeny v novom Colnom kódexe nie sú čisto formálne a nezameriavajú sa len na jeho aktualizáciu. V priebehu uplynulých 20 rokov sa úloha colníctva postupne presunula od vyberania cla k novým právomociam pri uplatňovaní netarif-

ných opatrení, najmä v oblasti bezpečnosti, kontroly ilegálneho prístahovalectva, boja proti falšovanému tovaru, praniu špinavých peňazí, obchodu s drogami a v oblasti ochrany zdravia, životného prostredia a spotrebiteľa, ako aj pri výbere DPH a spotrebných daní. Rovnako sa dokument Komisie v rámci aspektu bezpečnosti nezameriava výslovne na dodatočnú úlohu, ktorú musia určite colné orgány vykonávať, a to významnú podpornú úlohu pri kontrole obchodu so zbraňami a boji proti terorizmu. Toto opomenutie sa prejavuje v nedostatočnom rozsahu informačných systémov, ktorým sa venuje bod 3.1.3.1.

1.5 Ďalšia zmena sa týka využívania informačných technológií na colné konanie. V aktuálnom kódexe sú síce takéto postupy uvedené – a takmer všetky členské štáty ich aj vo veľkej miere využívajú – ale používanie týchto systémov ešte stále nie je záväzná, a to ani pre colné orgány jednotlivých krajín, ani pre užívateľov. V novom Colnom kódexe sú naopak záväzne predpísané, čo je – vzhľadom na upúšťanie od postupov založených na dokumentoch v papierovej forme, ktoré je predmetom už spomínanej paralelnej iniciatívy opísanej v bode 1.3 – krok správnym smerom.

1.6 Nový Colný kódex je zlučiteľný s ostatnými oblasťami politiky Komisie a zodpovedá postupom stanoveným v oblastiach realizovateľnosti, transparentnosti a hodnotenia vplyvu. Výbor víta skutočnosť, že prebehla konzultácia so zainteresovanými časťami občianskej spoločnosti, ktoré sa vyjadrili prevažne pozitívne. Výbor súhlasí s názorom Komisie v otázke zohľadnenia právneho základu, princípu subsidiarity a zásady proporcionality, vyhradzuje si však právo uviesť neskôr v texte niekoľko pripomienok týkajúcich sa hodnotenia vplyvu.

1.7 Komisia preskúmala štyri rôzne prístupy k tejto otázke a nakoniec sa rozhodla pre riešenie, ktoré stanovuje posilnenie spolupráce automatizovaných colných systémov jednotlivých krajín. Toto rozhodnutie Komisia odôvodňuje nutnosťou zohľadnenia princípu subsidiarity, ako aj tým, že u členských štátov zistila nedostatočnú ochotu akceptovať riešenie založené na centralizovanom európskom systéme. EHSV berie na vedomie toto rozhodnutie vyplývajúce z vonkajších tlakov, ale

zároveň konštatuje, že posledné menované riešenie by bolo spoľahlivejšie, jednoduchšie a pre užívateľov aj menej finančne náročné. Z hľadiska princípu subsidiarity by bolo výraznejšie odmietnuté na európskej úrovni, než na úrovni jednotlivých štátov.

2. Všeobecné poznámky

2.1 Výbor sa vo februári minulého roku vyjadroval k návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení Colný kódex⁽¹⁾, v ktorom už boli navrhované zmeny týkajúce sa odstránenia postupov založených na dokumentoch v papierovej forme a zmeny integrovanej správy vonkajších hraniciach. Výbor víta skutočnosť, že zásady stanovené v predchádzajúcom návrhu, ku ktorým sa vyjadril prevažne pozitívne, zostali zachované aj v teraz predkladanom návrhu a boli zohľadnené vo forme konkrétnych ustanovení, ktoré opäť v ich podstate schvaľuje.

2.2 Nové predpisy ako celok venujú zvýšenú pozornosť právam a požiadavkám zainteresovaných hospodárskych subjektov, čo sa okrem iného prejavuje v niekoľkých predpisoch, ktoré zohľadňujú prípadné škody spôsobené postupmi. Vyjadrením tejto skutočnosti je nielen zjednodušenie právnych predpisov, ale aj zhrnutie colne schválených určení, ktorých počet bol znížený zo súčasných 13 na tri základné režimy alebo postupy: dovoz, vývoz a osobitné postupy. V rámci redakčnej práce potom mohli byť dve tretiny článkov súčasného colného kódexu zmenené a doplnené, integrované alebo prenesené do vykonávacích ustanovení, čím sa počet článkov znížil z 258 na 200.

2.2.1 Výbor uznáva, že sa Komisii podarilo úspešne vykonať tento citlivý a náročný zámer, zohľadňujúc súčasne všeobecné zásady jednotného trhu a svedomito zachovávať práva a požiadavky hospodárskych aktérov. Súčasnne však poukazuje na skutočnosť, že absencia vykonávacích ustanovení, za ktorých vypracovanie je zodpovedná taktiež Komisia, momentálne ponecháva pri rôznych ustanoveniach priestor pre určitú neistotu. Praje si preto, aby boli čo najskôr pripravené a prijaté nové vykonávacie ustanovenia.

3. Osobitné poznámky

3.1 Hlava I: Všeobecné ustanovenia

3.1.1 V článku 3 sú vymenované územia jednotlivých členských štátov patriace k colnému územiu Spoločenstva. K tomuto článku nie je možné uviesť žiadne osobitné poznámky, okrem zdôraznenia určitej neistoty, ktorú vyvoláva nasledujúca formulácia: „Určité ustanovenia colných predpisov sa môžu uplatňovať mimo colného územia Spoločenstva v rámci právnych predpisov upravujúcich osobitné oblasti alebo v rámci medzinárodných dohôd.“ V zmysle právnej istoty nie je možné, aby právny predpis uvádzal formuláciu „určité predpisy“ bez toho, aby v samotnom texte alebo v jeho prílohe bolo uvedené, aké predpisy sa tým myslia. Z právnych dôvodov a kvôli potrebnej transparentnosti je nutné výslovne a presne uviesť, na ktoré oblasti a právne predpisy sa tento výrok vzťahuje. Občanom – a aj odborníkom – tak veľmi často unikajú výnimky alebo zvláštne opatrenia zavádzané

v mnohých prípadoch, ktoré často predstavujú doslova obmedzenie hospodárskej súťaže, a to nie vždy len na obmedzenú dobu.

3.1.2 Výmena a ochrana údajov a informácií (články 5, 6 a 7) si vo všeobecnosti nevyžadujú žiadne osobitné pripomienky, keďže navrhované ustanovenia zodpovedajú bežnej ochrane súkromia občanov a obchodného tajomstva, poskytovanej orgánmi verejnej správy. Výbor víta najmä ustanovenia zahrnuté v článku 8, podľa ktorých majú colné správy podávať informácie o uplatňovaní colných predpisov a podporovať transparentnosť tým, že dajú hospodárskym subjektom – prostredníctvom Internetu – bezplatne k dispozícii právne predpisy, administratívne rozhodnutia a formuláre žiadostí.

3.1.2.1 K článku 5 ods. 1, ktorý ustanovuje využívanie techník elektronického spracovania údajov pre všetky potrebné výmeny údajov, sprievodných dokumentov, rozhodnutí a oznámení medzi hospodárskymi subjektami a colnými orgánmi, je potrebné podotknúť, že tieto ustanovenia sú úplne správne, pokiaľ sa uplatňujú na podniky alebo profesionálne hospodárske subjekty. Môžu však spôsobiť problémy v prípadoch, keď dovozcami (alebo menej často aj vývozcami) sú súkromné osoby a nie „hospodárske subjekty“. V čase, keď objem nákupov prostredníctvom Internetu alebo zásielkových obchodov v tretích štátoch narastá exponenciálne, tento problém určite neje zanedbateľný. Výbor si uvedomuje, že tento aspekt v súčasnosti nie je prehodnocovaný v rámci komitologického postupu a odporúča, aby boli aj súkromné osoby výslovne zahrnuté medzi subjekty, ktoré sú podľa článku 93 oprávnené predložiť predbežné colné vyhlásenie o dovoze. Ustanovenia článku 94, podľa ktorých colné orgány môžu len vo výnimočných prípadoch akceptovať predbežné colné vyhlásenie o dovoze aj v papierovej forme je tiež potrebné zmeniť. Ako alternatívu – alebo doplnenie – by bolo možné zvážiť rozšírenie možnosti priležitostného zjednodušeného colného vyhlásenia (vždy v papierovej forme) podľa článku 127 na súkromné osoby.

3.1.2.2 V oblasti elektronického spracovania údajov všeobecne by výbor chcel upozorniť na vysoké náklady spojené s novým integrovaným postupom založeným na elektronickom spracovaní údajov. Tieto náklady je potrebné krátkodobo znášať, zatiaľ čo úžitok (najmä vo vzťahu ku kvalitatívnym zlepšeniam) sa prejaví až v strednodobom a dlhodobom horizonte. Niektoré členské štáty sa už zdajú byť znepokojené, a to tak nákladmi, ktoré majú znášať, ako aj záväzkami týkajúcimi sa dodržiavania termínov na zavedenie nových systémov. Iné členské štáty – najmä tie, ktoré v oblasti elektronického spracovania údajov najviac pokročili – naopak považujú zmenu ich systémov, ktoré zaviedli len prednedávnom, na prispôbenie sa systému Spoločenstva za príliš nákladnú. Výbor si berie tieto výhrady, ktoré Komisia nesmie v žiadnom prípade ignorovať, k srdcu. Zároveň sa domnieva, že je v európskom záujme, aby existoval efektívny a moderný colný systém, a že jeho zavedenie je hodné niekoľkých ojedinelých obetí. Tieto straty by bolo prípadne možné vyrovnáť určitou pomocou, ktorá by mala byť obmedzená na konkrétne prípady a presne preukázané požiadavky.

(1) Ú. v. EÚ C 110, 30.4.2004.

3.1.3 V článku 10 sa uvádza, že „členské štáty spolupracujú s Komisiou s cieľom vyvinúť, udržať a zaviesť elektronický systém pre spoločnú registráciu a udržiavanie záznamov“ o všetkých udelených povoleniach a všetkých hospodárskych subjektoch. Otázky týkajúce sa druhu a spôsobu fungovania tohto systému sú vysvetlené v článku 194: každý členský štát si ponechá svoj informačný systém a zaručuje interoperabilitu so systémami ostatných členských štátov v súlade s predpismi a normami stanovenými pre Colný kódex, ktoré v spolupráci s výborom stanovila Komisia. Termín pre nadobudnutie účinnosti tohto systému bol stanovený na 30. júna 2009. Podľa názoru výboru je systém, ktorý je – po zaručení interoperability s ostatnými systémami – založený na výmene a aktualizácii informácií národných databáz príliš finančne náročný a ťažko spravovateľný. Predovšetkým je však nanajvýš nepravdepodobné, aby takýto systém bol v rámci stanovenej lehoty funkčný. V hodnotení vplyvu sú uvádzané na zavedenie tohto systému dodatočné náklady vo výške 40 až 50 miliónov EUR, čo je odhad, ktorý je podľa rôznych expertov príliš optimistický.

3.1.3.1 Návrh tohto systému – teda aspoň v predkladanej podobe – však vykazuje jeden závažný nedostatok: absenciu akéhokoľvek odkazu na štruktúrovanú možnosť prístupu k informačným systémom pre orgány zodpovedné za boj proti terorizmu a organizovanému zločinu, samozrejme za zohľadnenia predpisov na ochranu súkromia a obchodného tajomstva. Tento aspekt výbor už viackrát a pri viacerých príležitostiach zdôrazňoval. Rada už niekoľko rokov poukazuje na to, že je potrebná spolupráca medzi rôznymi orgánmi, ako napríklad kriminálnou políciou, daňovými orgánmi, colnými orgánmi, tajnými službami, OLAF a Europol, doteraz však bez väčších úspechov.

3.1.4 Zvláštnu pozornosť si zaslúži článok 11, ktorý sa venuje otázke colného zástupcu. Podľa tohto článku môže tento ako zástupca niektorého hospodárskeho subjektu vykonávať „úkony a formality stanovené colnými predpismi“. Pritom koná buď v mene inej osoby a z jej poverenia (priamy colný zástupca) alebo vo vlastnom mene (nepriamy colný zástupca). Odsek 2 bez bližšej špecifikácie uvádza, že colný zástupca musí mať sídlo na colnom území Spoločenstva. Výbor však poznamenáva, že Komisia v úvodnom zdôvodnení zdôrazňuje, že sa „menili (...) pravidlá pre zástupcov tým, že sa odstránili predchádzajúce obmedzenia, pretože nie sú v súlade s elektronickým prostredím ani so zásadami jednotného trhu.“ Z toho by muselo vyplývať, že colný zástupca musí mať jednotné povolenie (oprávnenie Spoločenstva), ktoré ho oprávňuje na vykonávanie jeho činnosti na celom území Spoločenstva a v zastúpení akéhokoľvek hospodárskeho subjektu bez ohľadu na jeho sídlo. Bolo by vhodné, aby bol tento článok prepracovaný a zreteľnejšie formulovaný, pričom by sa mohlo poukázať prípadne aj na osobitné ustanovenia na vytvorenie profesijného registra, zoznamu alebo podobne podľa vzoru „schváleného hospodárskeho subjektu“, ktorému sa budeme venovať v ďalšom bode.

3.1.5 Ďalšiu dôležitú funkciu vykonáva schválený hospodársky subjekt (článok 4 a 13 až 16). V praxi ide o podnik

(zriedkavejšie osobu), ktorý preukazuje svoju spoľahlivosť, solventnosť a zvláštnu odbornosť alebo odbornú kvalifikáciu, aby získal oprávnenie colných orgánov členských štátov a mohol si tak nárokovať uľahčenia v oblasti kontrol, režimov a postupov. Komisia si, s odvolaním sa na už spomínaný článok 196, vyhradzuje právo presnejšie stanoviť opatrenia na povolenie štatútu schváleného hospodárskeho subjektu. Výbor berie na vedomie tieto ustanovenia, ktoré sú určite zamerané na uľahčenie medzinárodného obchodu a vytvorenie priaznivého prostredia pre pohyb tovaru. Poukazuje však zároveň na to, že podmienky pre udelenie štatútu a ustanovenia na predchádzanie jeho eventuálnemu zneužívaniu majú veľký význam. Okrem toho nie je úplne jednoznačné, či schválenému hospodárskemu subjektu bude skutočne udelené jednorazové schválenie platné na celom území Spoločenstva („*passporto europeo*“).

3.1.6 Rozhodujúcim krokom na ceste k harmonizácii colných režimov a postupov je článok 22. Podľa neho sú členské štáty povinné – hoci veľmi pružne – ukladať administratívne a trestné sankcie za nedodržanie colných predpisov Spoločenstva. Výbor je pevne presvedčený, že práve v tejto citlivej oblasti sú potrebné harmonizované ustanovenia. Je však potrebné počkať si, ako zareagujú členské štáty na toto úsilie o stanovenie usmernení alebo pravidiel v oblasti trestného práva. V tejto oblasti je možné očakávať odpor alebo minimálne výhrady.

3.1.7 Články 24, 25 a 26 sa týkajú odvolania (článok 23 vylučuje trestno-právnu oblasť), pre ktoré je stanovené dvojstupňové konanie: na prvom stupni na colnom orgáne a na druhom stupni na vyššom nezávislom mieste, ktorým môže byť súd alebo porovnateľné odborné grémium. V prípade sankcií nemá podanie odvolania vo všeobecnosti žiadny odkladný účinok na platenie („*solve et repete*“), okrem prípadov, kedy colné orgány dospejú k názoru, že subjektu, ktorý podal odvolanie by výkonom rozhodnutia mohla vzniknúť nenahraditeľná škoda. Výbor berie s uspokojením na vedomie tento náznak zohľadňovania požiadaviek občanov.

3.1.8 V článku 27 je stanovená samozrejماً zásada, že colné orgány môžu kedykoľvek vykonávať všetky fyzické, administratívne, účtovné alebo štatistické kontroly. Okrem toho je ustanovené zavedenie elektronického systému riadenia rizika na zistenie a odhad rizík a vytvorenie opatrení potrebných na minimalizáciu rizika. Tento systém, ktorý majú vytvoriť členské štáty v spolupráci s Komisiou najneskôr do 30. júna 2009 bude na základe predpisov, ktoré majú byť prijaté podľa článku 196, taktiež riadený Komisiou. Výbor túto iniciatívu každopádne víta a dúfa, že Komisia si vopred preskúmala prípadnú pripravenosť všetkých členských štátov na zavedenie takéhoto – podľa všetkého finančne náročného a veľmi ťažko spravovateľného – systému.

3.1.9 Podľa článku 30 odpadajú colné kontroly a formality pre sprievodnú a podanú batožinu na letoch a cestách lodnou dopravou v rámci Spoločenstva, bez toho, aby boli dotknuté kontroly predpísané členskými štátmi v súvislosti so zákazmi

alebo obmedzeniami. Znamená to, že výnimka platí len pre tie krajiny, ktoré neustanovujú žiadne zákazy alebo obmedzenia. Keďže obmedzenia existujú vždy a všade, hoci len pre tovar podliehajúci spotrebnej dani, je toto všeobecné ustanovenie prakticky bezpredmetné. Tým zostávajú v konečnom dôsledku nedotknuté právomoci colných orgánov, vykonávať neustále kontroly podanej alebo príručnej batožiny.

4. Hlavy II až VIII: Colné formality a postupy

4.1 Hlavy II až VIII pojednávajú o colných formalitách a postupoch, pričom z veľkej časti preberajú obsah aktuálne platného Colného kódexu. EHSV sa nechce tejto téme podrobne venovať, keďže už bola detailne prediskutovaná v rámci verejnej diskusie zainteresovaných strán, ktorá sa uskutočnila pred vypracovaním samotného textu návrhu. Obmedzí sa preto na pripomenky k niektorým článkom, ktoré sú zvlášť dôležité.

4.2 Článok 55 stanovuje, že colný dlh vzniká aj pri pašovaní alebo nedovolenom obchodovaní (definované ako tovar, na „ktorý sa vzťahujú opatrenia o zákaze alebo obmedzení vývozu alebo dovozu akéhokoľvek druhu“): clo musí byť zaplatené v každom prípade, bez ohľadu na ďalšie administratívne a trestno-právne postihy. Colný dlh však nevzniká nezákonným dovozom falšovaných peňazí alebo omamných a psychotropných látok, ktoré nie sú uvedené do legálneho hospodárskeho obehu; takéto transakcie sa samozrejme posudzujú výlučne z trestno-právneho hľadiska, okrem prípadov, v ktorých právny systém členského štátu stanovuje, že dovozné poplatky sú základom pre stanovenie výšky peňažného trestu. Hoci Európsky súdny dvor zastáva iný názor, EHSV sa domnieva, že colným orgánom by nemali unikáť im prináležiace pravidelné príjmy tým, že by sa – v prípade administratívnych a trestno-právnych postihov – upustilo do vyčíslenia colného dlhu; toto by malo platiť minimálne pre omamné a psychotropné látky, pričom ich hodnota by mala byť stanovovaná na základe príslušnej trhovej ceny. Skutočnosť, že dovoz drog je trestný nemení nič na skutočnosti, že ešte stále ide aj o dovoz (hoci nedovolený). V skratke: vypustenie falšovaných peňazí je pochopiteľné, vypustenie omamných a psychotropných látok však nie.

4.3 Podľa článku 61 môžu colné orgány požadovať od dlžníka poskytnutie záruky, aby sa zabezpečilo zaplatenie jeho colného dlhu. V článku 64 je nakoniec stanovené, že takáto záruka môže byť poskytnutá aj formou ručenia, pričom podľa článku 66 ručiteľom môže byť „banka alebo iná oficiálne uznaná finančná inštitúcia akreditovaná v Spoločenstve“. Toto ustanovenie je dôležité preto, že uznáva, že každá banka alebo finančná inštitúcia z ktoréhokoľvek členského štátu môže byť ručiteľom voči colným orgánom iného členského štátu: táto zásada je už platným právom, jej uplatňovaniu však často colné orgány jednotlivých krajín bránia. Problémy s porozumením však momentálne spôsobuje ešte význam výrazu „oficiálne uznaná ... akreditovaná v Spoločenstve“, ktorý je podľa názoru EHSV zbytočný a zavádzajúci, keďže banky a finančné inšti-

túcie, ktoré majú sídlo v Spoločenstve už majú jednotné povolenie (tzv. „európsky pas“), čím je akékoľvek ďalšie upresňovanie zbytočné.

4.4 K tematike ručenia uvádza článok 83, že Komisia – opäť v súlade s postupom uvedeným v článku 196 – môže prijať opatrenia v súvislosti so zabezpečením platby od ručiteľov „v rámci osobitného colného režimu“. Chýbajú však údaje o obsahu a rozsahu pôsobnosti tohto osobitného režimu. Pokiaľ sa to vzťahuje na požiadavku o zaviazaní ručiteľov „na prvú výzvu“, určite to nie je nič nové, pretože tento druh zábezpeky už existuje a počíta sa s ním aj v iných nariadeniach (napr. rozpočtových pravidlách EÚ); pokiaľ sa však vzťahuje na iné možnosti, bolo by dobré ich viac upresniť, keďže náklady ručenia závisia rovnako od rizika, ako aj od modalít zaviazania ručiteľa.

4.5 Článok 83 okrem tohto ustanovuje, že za obdobie medzi uplynutím lehoty splatnosti a dňom skutočnej platby sa vymeriava zo sumy cla úrok z omeškania. Článok 84 sa týka opačného prípadu, teda keď je colný orgán dlžníkom dovozcu alebo vývozcu: v tomto prípade nariadenie výslovne stanovuje, že počas prvých troch mesiacov sa neplatí žiaden úrok. EHSV dôrazne poukazuje na toto očividne nerovnoprávne zaobchádzanie s orgánmi a ručiteľmi.

5. Hlava IX: Výbor pre Colný kódex a záverečné ustanovenia

5.1 Ustanovenia tejto hlavy majú zásadný význam pre pochopenie štruktúry kódexu a jeho dosahu. Základom je článok 196, podľa ktorého Komisii pri vykonávaní tohto právneho predpisu „pomáha Výbor pre colný kódex (ďalej len „výbor“)“, pre ktorého činnosť platia „články 4 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES, so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8“. To v praxi znamená, že Komisia – aj keď s podporou Výboru pre Colný kódex – môže vydávať ustanovenia pre celú oblasť colného kódexu, čo zodpovedá bežným postupom Spoločenstva. EHSV nič proti takémuto postupu nenamieta, považuje však za potrebné, aby vydané ustanovenia zohľadňovali potreby užívateľov a boli dostatočne pružné, aby mohli byť v príslušnom čase prispôbované technologickému a technickému pokroku, ako aj vývoju v obchodných zvyklostiach.

5.2 V súlade s právomocami, ktoré jej boli uvedeným článkom 196 udelené, prijíma Komisia (článok 194) opatrenia upravujúce:

- pravidlá a normy pre interoperabilitu colných systémov;
- „prípady a podmienky za ktorých môže Komisia vydať rozhodnutia vyžadujúce od členských štátov zrušenie alebo zmenu a doplnenie rozhodnutia“;
- „podľa potreby ďalšie vykonávacie opatrenia aj ak Spoločenstvo prijíma záväzky a povinnosti týkajúce sa medzinárodných dohôd, ktoré si vyžadujú úpravu ustanovení kódexu“.

5.2.1 Komisia má teda dosť široké právomoci, ku ktorým patrí aj možnosť, aby sama stanovila (druhá zarážka) prípady a podmienky, za ktorých môže žiadať od členských štátov zrušenie alebo zmenu a doplnenie rozhodnutia. EHSV poukazuje na skutočnosť, že pri aspektoch uvedených v prvej a tretej zarážke plní Komisia svoju inštitucionálnu koordinačnú a výkonnú úlohu pre Radou schválené a potvrdené rozhodnutia, kým v prípade uvedenom v druhej zarážke ide o neobvyklý spôsob vykonávania právomocí – hoci je v podstate na základe okolností oprávnený a EHSV určite nemá proti nemu čo namietat.

V Bruseli 5. júla 2006

5.2.2 Vo všeobecnosti EHSV konštatuje, že vôľa kontrolovať všetky aktivity ručiteľov akéhokoľvek charakteru – vrátane obchodných činností a colných transakcií – ovplyvňuje voľný obchod a je založená na politických rozhodnutiach, ktoré v závislosti od oblasti kompetencií urobila EÚ a členské štáty spoločne. Za vykonávanie týchto rozhodnutí samozrejme zodpovedá Komisia.

5.2.3 EHSV by rád pripomenul, že reforma colnej oblasti nesmie ohroziť nevyhnutne nutnú rovnováhu medzi slobodou obchodovania a bezpečnosťou užívateľov a konečných spotrebiteľov. Kvalifikácia colných úradníkov a zamestnancov dovozcov/vývozcov musí byť zohľadnená.

Predsedníčka

Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Anne-Marie SIGMUND

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Biela kniha o politike finančných služieb na roky 2005 – 2010“

KOM(2005) 629, konečné znenie

(2006/C 309/06)

Komisia sa 1. decembra 2005 rozhodla podľa článku 262 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom dokument: *Biela kniha o politike finančných služieb na roky 2005 – 2010*

Odborná sekcia pre jednotný trh, výrobu a spotrebu poverená prípravou návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 31. mája 2006. Spravodajcom bol pán IOZIA.

Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal na svojom 428. plenárnom zasadnutí 5. júla 2006 152 hlasmi za, 1 hlasom proti, pričom 9 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Závery a odporúčania

1.1 EHSV podporuje návrh Komisie, umožniť v najbližších piatich rokoch prostredníctvom zavádzania a dopĺňovania platných právnych predpisov „dynamickú konsolidáciu“ odvetvia finančných služieb a pritom sa vyhnúť príliš mnohým regulačným opatreniam, teda pridávaniu zbytočných prekážok, pričom to musí byť v duchu Lisabonskej stratégie a musí to zodpovedať osobitostiam európskeho sociálneho modelu.

1.2 EHSV zastáva zhodný názor, že je dôležité starostlivo posúdiť úlohu a činnosť orgánov dohľadu a v súlade s ustanoveniami o výboroch tretej úrovne Lamfalussyho procesu podporovať najlepšiu možnú koordináciu.

1.2.1 EHSV v **súčasnosti** považuje vytvorenie **jediného európskeho orgánu dohľadu**, ktorý by v budúcnosti mohol prispieť k uľahčeniu integrácie trhov, za **predčasné**. Považuje

za vhodnejšie navrhnúť európskym úradom označenie „**hlavný orgán dohľadu**“ (krajiny, z ktorej pochádza materský koncern), ktorý by bol poverený sledovaním činnosti dcérskych spoločností a podnikov v skupine, nad ktorými sa dohľad vykonáva v inom členskom štáte. Výhody pre podniky európskeho rozsahu, ako aj pre spotrebiteľov by boli zrejmé.

1.3 Zlepšenie účinnosti pri finančných transakciách tvorí základ pre narastajúci vplyv finančných obchodov na hospodárstvo (hovorí sa o premiestnení hospodárskej činnosti na financie). Hoci má tento fenomén za následok, že sa vo finančnom sektore otvára značný potenciál rozvoja hospodárstva a zamestnanosti, môže takisto negatívne vplyvať na hospodárstvo ako celok. Prevládanie akciových trhov zameraných na „úžitok pre akcionárov“ (shareholder value) by mohlo byť takisto v protiklade s priemyselnými stratégiami. Obchodný